

[Korsgaard.]

bag. Lad os f. Eks. tage en Mand med en stor Merindkomst. Hvis vi nu forudsætter, at han normalt har saa og saa meget i Indkomst, og saa dertil lægger denne Merindkomst, hvad bliver saa mest, Tillægsskatten, eller Merindkomstkatten? Jeg vil vove den Paastand, at det er overmaade svært at konstruere Eksempler, der har Sandsynligheden for sig i den Forstand, at man kan antage, at det virkelig forekommer ude i Livet, som giver til Resultat, at Merindkomstkatten faar nogen Virkning. Ihukommende, at det naturligvis i mangfoldige Tilfælde er vanskeligt at sige, hvad man med Rette kan kalde en Merindkomst, skabt af den Situation, hvori vi befinder os, og for hvilken Regeringen bærer en saa stor Skyld, synes jeg i og for sig, at Merindkomstkattens Berettigelse forsvinder gennem Tillægsskatten, som altsaa er den alt dominerende økonomisk, og det i den Grad, at man vist praktisk talt overhovedet ikke regner med, at Merindkomstkatten vil give noget, der er værd at snakke om. Altsaa, alene ved den tekniske Udformning synes jeg man har gjort Merindkomstkatten, jeg kan næsten sige overflødig, og en overflødig Skat skal man jo ikke opkræve.

Jeg vilde altsaa ønske, at man, naar man skulde skaffe Penge, gjorde Tillægsskatten lempeligere, var forsigtig i sin Udformning af, hvad der var Merindkomst, men saa ogsaa til Gengæld, hvor der virkelig var Tale om en Merindkomst, som skyldtes de særlige Forhold, paalignede en stor Skat.

Den foreslaaede Tillægsskat ligner jo i sin Opbygning den Skat, vi fik i 1936—37, og som gik ud paa at skaffe 6½ Mill. Kr., men som imidlertid gav 8 Mill. Kr. Den her foreslaaede Skat er, naar jeg foreløbig undtager Aktieselskaber, saaledes indrettet, at Sætserne sammenlignet med i Fjor er fordoblet i Indtægtsintervallet 10 000 Kr. til 100 000 Kr., men der er saa sket to Ting, som jeg synes er af en vis Interesse. For Indtægter over 100 000 Kr. fordobles Skatteprocenten ikke, idet den gamle Skatteprocent var 4 og den nye er 7. Regeringen har altsaa, saa længe den var under Administrationens, jeg kunde fristes til at sige Kontrol, ikke ment at turde gaa til en Fordobling for denne jo dog ellers høje Indkomst — hvad der kan komme ud af Arbejdet her i Tinget, skal jeg lade være usagt, men Regeringen har altsaa ikke foreslaaet en Fordobling i selve Lovforslaget. Det er i sig selv interessant, idet det beviser, at Regeringen i hvert Tilfælde, saa længe den er under Administrationens Indflydelse,

erkender, at der er Grænser for, hvor højt man kan gaa, selv for de meget store Indkomsters Vedkommende.

Den anden Ting, der er sket, er paa en vis Maade endnu mere interessant. Medens man i Fjor begyndte ved 10 000 Kr., begynder man i Aar ved 8 000 Kr. De ærede Skatteydere, som har glædet sig over, at de var i Salveten, idet de laa under den Indtægt, hvoraf der skulde betales Ekstraskat, kan formentlig, hvis de ikke er blottet for al Forstand, se Bevægelsen, og jeg tør garantere for, at Bevægelsen nok skal forplante sig nedad, fordi der bliver for lidt at tage opad, og hvad jeg allerede har sagt i en Afbrydelse, vil jeg ikke undlade at sige her — jeg tænker for øvrigt, jeg kommer til at sige det en Gang til: det Forslag, som her ligger paa Tingets Bord, er jo kun en Begyndelse. Med den Regering, vi har nu, er der efter mine Begreber intet sikrere, end at de Skatter, vi har nu, i Løbet af ganske faa Aar ikke nær vil slaa til. Jeg skal nærmere omtale det senere, det haaber jeg da, jeg faar Tid til.

Jeg vil saa gerne sige noget om Skatternes Antal. De direkte Skatters Antal er jo efterhaanden ikke saa helt lille. Vi har Indkomstkatten til Staten, der i Kraft af visse Love fra Aar til Aar skifter Højde med en eller anden Procent. Vi har efter det her foreliggende Lovforslag enten Merindkomstkatten eller Tillægsskatten. Det var den tredie. Saa har vi Indkomstkatten til Kommunen. Det var den fjerde. Er man erhvervsdrivende, har man yderligere en Erhvervsstat. Det var den femte. Dernæst har vi Indkomstkatten til den fælleskommunale Udligningsfond. Det var den sjette. Vi har altsaa foreløbig i hvert Fald for mange Menneskers Vedkommende 6 forskellige Skatter at regne med, hvad Indkomsten angaar. Og saa kommer dertil Formueskatten. Der er Formueskatten til Staten, og der vil nu ogsaa komme Formueskat til Kommunen. Der er altsaa med andre Ord 8 forskellige Former for direkte Skat, man maa regne med, naar man vil finde ud af, hvad man egentlig skal svare i Skat. Vil man ogsaa have at vide, hvad man skal svare i Ejendomsskat, er der 4 forskellige Skatter at regne med. Der er Ejendomsskatten til Staten, Ejendomsskatten til Kommunen, og naar det drejer sig om Landkommuner — og det er jo navnlig der, Ejendomsskattebetragtningen betyder noget — Ejendomsskatten til Amtet, og endelig er der i givet Fald den tolvte Skat, Grundstignings-skylden. Det er altsaa det System, man har. I et folkestyret Land skulde man tro, at